

TOTI LISTI

LETO II.

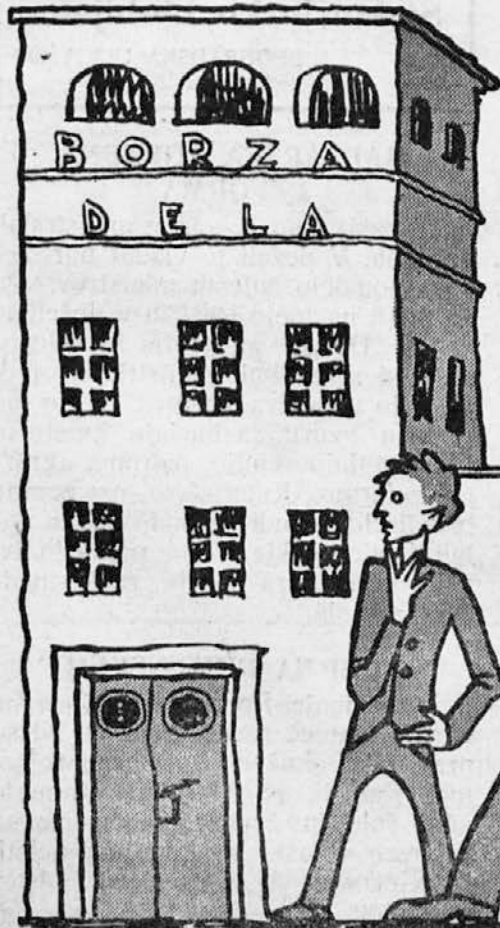
LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 17

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Oj Dardanele . . .

Dardanele, Dardanele, spet ste pesmico zapele med ministri, diplomati, ki ne morejo več spati, ker po svetu se podijo, za senzacije skrbijo in so plačani različno, slabo, dobro ter odlično, kakor se pač kdo postavi, kakor posel svoj opravi. Dardanelska ti ožina, mnogim vroča si skomina, Turek v tebi se napaja, s tem in onim se pogaja, rad ministre naskakuje, vendar to še ni najhuje, hujše bo, če v Dardanele buti vihra vojne strele!

Opozorilo!

Kupujte »Toti list« vedno pravočasno (takoj po izidu številke), ker se Vam lahko sicer pripeti, da ga ne boste dobili več . . .

ŽELJA GOSPODINJE

— Tako rada bi živela na Danskem!
— Zakaj pa? Saj smo tudi mi nevtralni.
— Že res, ampak na Danskem je sladkor po šest dinarjev!

ZAHVALNA MOLITEV

Ameriška mamica sinčku pri večerni molitvi: »In sedaj se še zahvali ljubemu Bogu za Atlantski ocean.«

ZA ŽIVE IN MRTVE

Koš pobral je stare akte, že imamo nove pakte, zginile so kar države in na polju večne slave marsikdo se je prevrnil. Svet se bo na nos obrnil.

MUZIKALNA DRŽAVA

Katera država je najbolj muzikalna?

Es-tonska.

PROŠNJA

Poljski knez pan Radziwill zemljo vso je izgubil, komur je kak zlot ostal, naj bi zanj ga daroval.

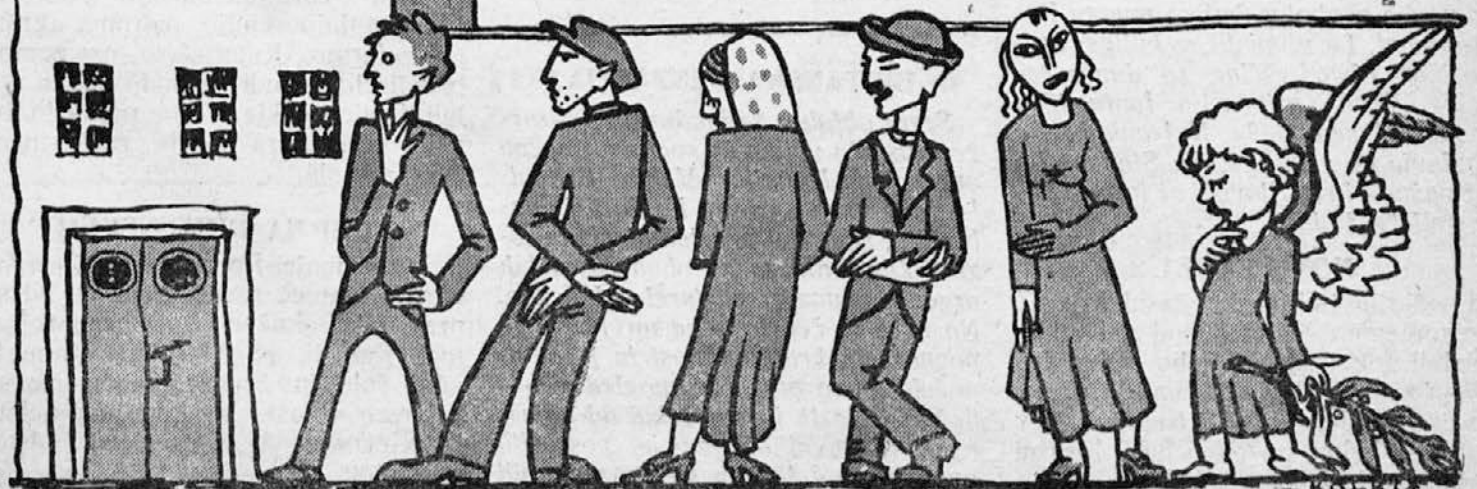
VSAK DAN ENA

SPOŠTOVANJA

Egipčani so spoštovali bika, Indijci kravo, Kitajci zmaja, Rimljani gosi, Židje zlato tele, a pri nas spoštujemo samo eno žival: svinjo s mislimi »maljez«.

Brezposelni čakajo na podporo

Prihodnja številka izide v četrtek, dne 16. novembra.

PONESREČENA POSLANICA

Washington, 1. novembra. (Od našega posebnega dopisnika.) Predsednik Združenih držav Roosevelt je poslal že pred tednom dni vsem evropskim narodom poslanico, ki je vsebovala predloge za trajen mir v Evropi, toda evropski narodi je še do danes niso prejeli.

Kandidatom!

Ni daleč vaš
prelepi dan,
zato pogum
in vsi na plan!
Morda senat
ne rabi vas,
za parlament
pa vsaki čas
spustite se
lahko spet v boj

NOVE VRSTE PODJETNIKOV

so sfabricirali v Zagrebu. Tam igrajo film iz Meksike, ki je vzela glavo milemu Habsburžanu Maksimiljanu. Tudi v filmu mu jo vzemo. Pa ni to kriminalen film, za demokracijo »navija«. Demokracija je skoraj toliko kakor ljudovlada. Film »Juarez« je pa pristno demokratičen, niso pa podjetniki, ki imajo film v svoji lasti in ne puste prodajati demokratičnih sedežev po 4 in po 6 in pol dinarjev. Ali ste že slišali o podjetnikih, ki ne marajo dinarjev?

PISATELJ WELLS

piše četrto knjigo svoje Svetovne zgodovine. Ker mu je pa zmanjkalo gradiva, hujska Angleže, naj poizkusijo revolucijo, zoper katero se že 20 let bore, a baje zaman, ker pohujšanje mora priti, za kazen in preizkušnjo. Čudno je prav za prav, da mora za vsako zanimivo knjigo mnogo ljudi v smrt. Le utopistične knjige, fantastične dogodivščine so danes cenejše. Wells pripravlja fantastičen roman »Jesen 1939«. Najzanimivejše poglavje bo »Baltik«. Za Slovane bo pa važno »Leto Slovaške« in pa »Šola poljske žlahte«.

NOV PLANET

so odkrili italijanski časnikarji. Z zrakoplovom so letali pod nebom in gledali nekaj časa v nebo, nekaj časa na zemljo. Ko so bili nad Varšavo, se jim je zdela — zdaj to poročajo v listih — kakor površina lune, kjer ni nobene cele hiše.

DIPLOMATSKO POJASNILO

Kdor se pogaja v Moskvi dolgo časa, potem ničesar pomembnega ne sklene. Zakaj? Zato, ker so boljše-viki vajeni naglih porok. Po boljše-viško greš z nevesto v registraturo, tam poveš, da ti je všeč in če si še ti njej všeč, pa je tvoja žena. Tako je tudi z diplomati. Če jih Molotov povabi v Kremelj, morajo povedati, ali jim je Stalin všeč in če so diplomati všeč Stalinu, pa je tukaj nova ohcet, nov pakt. Kdor cinca, pa tako in tako ni rojen za moskovske manire. Seveda ni boljševiška ohcet mogoča v kulturni Evropi, ker tu gre zmeraj tudi za doto, ki je na Ruskem odpravljena. Nevesta brez dote pa res ni nič!

D. Goflja:

Sodobna

*Če, bratec, smolo to imaš,
da majhen bolj si rojen,
udaj v usodo se kar brž,
da ti pogin bo usojen.*

*Ker danes se ne vpraša nič,
kak si in kakšne baže:
— požre te ali udinja te
komur to pač le kaže!*

*Četudi nad nasprotnikom
visoko si moralno,
— njegova last si, če te on
prekaša materialno!*

*Kaj bi kultura ti, razum,
kaj bi človeško pravo?!
Pritlikavec si pač, če imaš
premajhno vso postavo! ...*

*Kaj iz morale te sledi?
Da je odveč — morala,
kjer ni nikjer materije nič
in je postava mala! ...*

*Kdor takšen je, se je rodil
pač po pomoti težki,
ker priti moral na ta svet
bi v dobi — srednjeveški ...*

BRITANSKA SENZACIJA

Sredi oktobra je londonskim kirurgom uspela velika in svetovno važna operacija. Premijer Velike Britanije, lord vseh lordov, Neville Chamberlain, si je dal pregledati oči in jezik. Zdravniki so na obeh človeških organih opazili zastarelo bolezen. Na obeh je čepela neka mrena, ki je povzročala kratkovidnost in je omogočala čisto napačen pogled v bodočnost. Jezik je pa otekal od nejasnosti. Zdravnikom se je posrečilo operirati bolnika in so mu potegnili

mreno z oči, z jezika so mu pa izrezali bradavice, zaradi katerih je bil tako nejasen v svojih izjavah.

Takoj po operaciji je spregledal in tudi odločen ter jasen je postal, da so se vsi čudili. Iz Nevillove okolice izjavljajo, da je gospodova bolezen kronična, čisto se ne bo dala odpraviti, a lahko se zniža na minimum. Premijer si je najbolj pokvaril oči pri čitanju poročil »Odbora za neymešavanje v španske zadeve«.

Od vsepovsod, tudi iz dominijonov in kolonij, so mu čestitali. Zdravnikom, ki so ga operirali, in strežnikom pri operaciji, vsakomur je poklonil po eno marelo.

ČUDOVITO NAPREDOVANJE

je izbrala Usoda marsikomu, ki je preveč navdušeno deloval za zmago upokojenega Vodje. Lani je delil volilni golaž, letos je pa sam deležen vollnega — ričeta. Vsaj na Hrvatskem.

KNJIGO

„Poglejmo se“

ki vsebuje 135 karikatur iz našega javnega in političnega življenja morate imeti tudi Vi! — Stane samo 15.— dinarjev. Naroča pa se na naslov:

Štefan Jerko, Ljubljana

BEOGRADSKA ULICA 49

MADŽARSKA AGRARNA REFORMA

je do zdaj lepo čepela v ministrskih predalih. V deželi je vladal mir, seve s pomočjo čuječih ministrov. Pa so prišli na mejo Rusi in v deželi je nemir. Delajo ga grofje in veleposestniki s svojimi ministri, ki tudi spadajo v ta dva stanova. Čisto po ruskem vzoru razburjajo kmete in jim ponujajo zemljo, oziroma agrarno reformo. Kmetje se pa zemlje branijo in je tudi ne bodo veliko dobili. Dotlej, dokler se ne pomirijo, bo v interesu miru zaprta rusko-madžarska meja.

TUDI NA RUMUNSKEM

je razburjenje. Pa ne zaradi Železne garde, temveč zaradi kmetov, ki so prav tako okuženi z agrarno reformo. Kar je pa Ukrajincev, imajo zdaj šole in župane, vlada ima pa vrhovno oblast. Vsakdo ima nekaj, le Železna garda je naenkrat še brez gardistov.

Časniki poročalo:

da poljski veleposestniki niso zasejali ozimine v Ukrajini in na Beloruskem, torej tam, kjer so se zdaj ugnezdili boljševiki. Tega niso storili zaradi kakšne škodoželjnosti ali še hujših nekrščanskih nagibov, temveč iz голе ljubezni do podložnih kmetov. Hoteli so jih razberemeniti, kajti trdo kmečko delo človeka izmuči.

Boljševiki so se pa izmislili velike okrutnosti in bodo razdelili kmetom zemljo zato, ker jih drugače ne morejo zadosti zmučiti. Res so kmetje poljskega dela vajeni, tu bi se boljševiško nasilje toliko ne obneslo. Ampak kmetje bodo zdaj oškodovani na duši in pameti in tudi na telesu. Prej so grofom in veleposestnikom lepo delali in ti so jim dali, kar je njim ostalo. Zdaj bo pa vse ostalo doma in kmetje se bodo pitali do presitosti. To jim bo prineslo razne bolezni, ki so jih prej poznali le grofje. Presitost in požrešnost pa zapelje v greh in pogubi človeku dušo. A to gre boljševikom zelo v račun!

To sta škodi na telesu in na duši.

Škoda na pameti je pa ta, da se bo marskomu še zmešalo. Pa ne zaradi požrešnosti ali strahu pred večnim pogubljenjem. Zaradi računanja in podobnih opravkov, ki so jih do zdaj vršili veleposestniki in grofje in so zato hodili v visoke šole. Sovjeti so odprli ukrajinske šole za Ukrajince in beloruske za Belorusce, ker pa slučajno ni Črnorusov, niso mogli odpreti črnoruskih šol, a v svoji ponižavosti bi storili tudi to, če bi mogli.

S temi šolami hočejo vteptati no-

vim državljanom svoje krive nauke. Kar jih bodo naučili pisanja in računanja, bo pa kmetom le malo služilo. Prej je grof prodajal in si zaračunal dobičke, zdaj bodo pa kmetje sami to delali. Če bodo na dobičku, jih bo to zapeljalo v nadutost in ošabnost. Lahko je pa mogoče, da jih bodo naučili razen krivih naukov tudi krivega računanja, napačne naštevanke. To se bo tem lažje zgodilo, ker v prejšnjih poljskih šolah niso kdo ve kako razumeli svojih učiteljev in zdaj ne bodo mogli nadzorovati sovjetskih učiteljev.

Doslej so se učili lepega nauka »Kdor ne dela, naj tudi ne je«, živeli so pa po pravilu »Kdor veliko dela, malo je«. Če je že do zdaj bilo s šolo nekaj narobe, se prav lahko zgodi, da bodo sovjeti še bolj vse postavili na glavo.

To bo pa ukrajinske in beloruske kmete čisto zmešalo. Pa pohujšljive filme in knjige in gledališče jim bodo dali, pa bolnišnice in porodnišnice za nezakonske otroke! Iz vernih in ponižnih kmetov bodo naredili v nekaj letih narod nezakonskih otrok. In kaj so si še izmislili! Časniki poročajo, da kmetom in kmeticam zastoj popravljajo zobovje. To je draga reč celo pri nas, ko je vse tako zelo poceni! Sovjeti bodo pa zastoj vdevali zlato v kmečke čeljusti. Zakaj? Samo zato, da se bo tem bolj razpasla požrešnost, ki vodi vsakogar v pogubo. Še grofe je speljala v propast.

Nekaj je pa pri vsem tem le dobro! Naposled se bodo vendarle našli ljudje, ki bodo upali boljševikom brez strahu, naravnost v obraz pokazati zobe!

D. Goflja:

Meditacija o Vseh Svetih

Vsi sveti so, ko je navada ta, da kdor kaj pietete v srcu ima do svojih rajnikov, poroma do njih poslednjega zdaj doma.

Tam, kdor nikoli rajnih ljubil ni, se koplje v solzah, če ga svet motri, nato v gostilno brž zavije, za rajnike dva litra izpije.

A kdor pomoli tu brez solz in scen po gobcih soljudi bo pogubljen: Pogledajte ga, ljudje, barabo, kak starše je pregnal v pozabo!

Prižgeš brž svečo sredi božjih njiv za mrtveca, ki pa je v tebi — živ, in za filistrsko to žrtev, ki živ je, a duševno — mrtev . . .

Grobove gledaš in si ves zavzet, ko gledaš tu posmrtni vrstni red:
K.A. V. . . . .
NA . . . . .

A vendar zadoščenje eno je, Klako tu družno vsi sedaj leže, ki nikdar niso se ljubili, in so med sabo se pestili.

Tu poleg policaja spi zdaj tat in poleg civilista star soldat, ob revežu spi eksekutor, ob izgublencu njegov tutor.

Ob komunistu kakšen škof leži, dekle počestno ob devičici; ob pesniku njegov je kritik, ob čebelarju hud politik.

Tu večno spanje spi avtonomist, kar poleg njega pa je centralist, tu Nemeč božje sodbe čaka, ležeč v bližini — glej! — Poljaka . . .

Ko vsi tu v harmoniji skup leže, človeku eno iz glave nič ne gre: Čemu, to složnost doživeti, je treba najpoprej — umreti??!

NOVA POLJSKA VLADA

je pomilostila vse politične jetnike, ki so jih Rusi izpustili iz zaporov. Med svoje državljanke je vpisala vse pobegle veleposestnike, za ministre iz prejšnje vlade bo pa dala napraviti zahvalne diplome. Saj jim je lahko hvaležna, brez njihovega delovanja bi sama ne prišla na krmilo. Pri mednarodnem trgovskem sodišču v Haagu bo za razlaščene grofe plačala advokate, za dosogo njihovih pravic bo pa ustanovila novo mednarodno armado, prve oddelke ima itak že na vseh celinah, namreč baterije — poljskega topništva.

'OBNOVA' F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6
in **Glavni trg 1 - Telefon interurban 29-05**

DOBRO SE SLIŠI!

Francek je stopil na stol, da bi obesil na zid lepo sliko, ki jo je dobil za god. Pa nesreča je hotela, da je udaril s kladivom po ogledalu, da se je razbilo na drobne kose. Steklo je padlo na uro in na vazo za rože. Zagrmelo je po tleh s hruščem in truščem. Iz sosednje izbe je zaklicala napol gluha babica: »Hej, Francek! Zdi se mi, da sem

slišala nekakšen ropot! Kaj pa je bilo?»

Francek je zamolčal žalostno resnico. Stopil je k babici in ji zakričal v uho: »Nič ni bilo hudega, babica. Samo šivanka mi je padla na tla.«

»Šivanka?« se je začudila babica in se zadovoljno nasmehnila. »Glej, glej, potem pa le še nisem tako zanič, ko še tako dobro slišim.«

Alli ste čitali?

da v drugem mesecu svetovne vojne na zahodni fronti še zmeraj v glavnem samo patrolirajo. Leta 1914 je bilo vse drugače;

da se Francozi, pa tudi njihovi zavezniki Angleži, in celo njihovi tili prijatelji — Amerikanci, zelo trudijo, da bi dosegli med Japonci in Kitajci mir, doma, na svojih frontah ga pa niso marali;

da se je turški zunanji minister več tednov pogajal z Rusi, pakt je pa podpisal z Angleži in Francozi, ampak je z Rusi še vedno prijatelj in bo tudi tedaj, če Angležem in Francozom v Moskvi kakšno rusko zagodejo;

da so se trije kralji severnih držav posvetovali, kako bi ubranili finsko republiko;

da so Rusi zasedli Vilno in se podali v nevarnost, da jim Angleži napovedo vojno, ker pa vojne ni bilo, so Vilno darovali Litvi.

OKTOBER 1939

Mesec grozja kislega, sonca, mraza in dežja.

Mesec modrih govorov in selitve narodov.

Čas mirovnih ofenziv, za ves svet res zanimiv.

Demokracijski zapad strelja zgolj radi parad, sem in tja gre bolj zares,

je na morju večji ples, ribam zdajci ni hudo, dosti kračmanov požro.

Čudno se vojskuje svet, mar od Rusov je zaklet? Roosevelt zmagal je doma, Rus pa center je sveta, nove pakte je skoval, marsikomu misli' dal...

Agencija, Rumena raca' poroča:

da so Amerikanci kljub svoji konkurenci Japoncem prijazni, Kitajcem pa ljubeznivi prijatelji. Kitajske kuli-je pravočasno svarijo pred nevarnostjo, da jih ne požre boljše vizem. Japoncem pa dobavljajo orožje, da z njim rešujejo Kitajsko pred Rusi. V kolikor so Rusi evropsko orijentirani, jih Japonci ne marajo. V koli-

kor se pa drže Azije in so z Azijati solidarni, je pa Japoncem pravi. Zato ščegetajo Kitajce, naj se z Rusi čim bolj povežejo. Lahko tudi vojaško. Potem se Rusi ne bodo ženili v Evropi in bo Azija močnejša. Čeprav sovjeti nimajo več avijonov, imajo pa Kozake. Japonci imajo pa generale, večno zmagovite generale. Ti skrbijo za kitajsko slovo in če jim bo sreča mila, bodo še naprej skrbeli za kitajske zmage. Zlasti, če v azijsko vojaško zvezo zvežejo Kozake. Potem bodo nepremagljivi. Azija bo vsekakor pripadla Azijatom. In to je glavno! Za to je bil lani celo Chamberlain, ko je dejal, naj Rusi ostanejo v svoji Aziji. Pozabil pa je, da je v Aziji tudi Indija, angleška zlata jama. Če Rusi pogledajo vanjo, bo joj!

Damoklejev „meč“

Tam na Španskem

spet cvete kultura. To jesen so jo že toliko pridelali, da jo bodo začeli izvažati in potem morebiti zamenjavati za surovine. To je sploh precej razumljivo, da iz surovin pridelujejo kulturnike. Španci jih tudi izvažajo. V glavnem na Katalonsko in med Baske, pa tudi čez daljna morja, na Filipine in v Vzhodno Azijo. Prve kulturonošce za daljni svet je sfabri-

cirala Španska falanga, ki se je z Marokanci ramo ob rame borila za krščanski red in ima zato vso pravico širiti kulturo. In sicer špansko, falangistično-marokansko, svetovno in sploh kulturo.

Španci, namreč generalski in grofovski Španci, so tudi pri drugih podjetjih podjetni. Skovali so načrt in postavili zakon, po katerem imajo špansko desetletko. Prekosili so Russe, ki imajo samo petletke! Rešili so brezposelnost skoraj bolje kakor se rešuje drugod. Skoraj tri leta so podirali, zdaj bo pa za deset let dela. In če se med tem še kaj podre, če ne ravno na Španskem, pa kje drugje, bo dela za dvajset, trideset let, to je za celo generacijo. Morda bo življenje te generacije daljše kakor je bilo one iz Chamberlainovih ust, za katero je lani rešil mir in ga obdržal — enajst mesecev.

Tudi pomilostili so na Španskem nekaj Špancev in nekaj protiuporniških upornikov. Pokojnim obsojenecem so pa grehe odpustili in mo!ili bodo za nje, da jih spravijo iz vic. Navsezadnje so le Španci.

EPILOG

(Prosto po Heine-ju)

»Grob naš greje večna slava!
Ni to bedastoča prava?
Mnogo več toplote da
kravja dekla iz gorâ,
ki se vate vsa zaljubi
z mastnim gobčkom še poljubi...
Mar ti ne nebeško veje
skozi žile in črevesa,
če napilo se srce je
vina, — niso to nebesa?
In biló, da se opil si
med morilci in tatovi,
samega peklâ sinovi,
ki so vislicam ubegli.
a biriči niso jih dosegli, —
eno bodi pred očmi ti:
Bolje je na svetu žiti,
— pa makâr i hlapčevati—
— kot — v nebesih kraljevati.

NEŽNOST

Mož je prišel domov in prinesel ženi lepo knjigo.

»Na, zlata moja,« reče nežno svoji ženi,
»prinesel sem ti lepo knjigo!«

Žena pa ga takoj vpraša: »Kar odkrito povej, kam te spet vleče zvečer!«

Kavo, čaj in čokolado, koloniale in fine marmelade, konzerve, med in maslo, kupi vsaka gospodinja le pri

Ivanu Lahu - Maribor, Glavni trg 10

TELEFON 2503

SPECERIJA - KOLONIALE - DELIKATESE

TELEFON 2503

KRONIKA D. GOFLJE

Vsi sveti! Letošnja jesen je izdatno poskrbela, da število grobov ne pade. Vsem svetim in njihovim grobovom slede navadno lahko verne duše, ki postanejo na ukaz — Vsi sveti... Circulus vitiosus!

— Trgatev je pri kraju. Med viničarji je bilo mnogo upravičenega razburjenja. Iz natrganega grozdja bo vino. Torej je indirektno bilo mnogo razburjenja radi vina, ki ga nazadnje ne bo nihče pil, ker je žganje letos mnogo ceneje.

— Mariborska relejna radiopostaja bo za tezenskim pokopališčem. Zato tako v miru počiva...

— Pomanjkanje surovin je. Pa samo v mariborskih tovarnah. Drugod jih je na pretek...

— Za 40% bodo dražje poslej vse dobave sukna. Od tega bodo imeli profit samo — nudisti...

— Zaklonišče »Grajska klet« se restavrira. Mogoče bo posledica restavracije vendar že enkrat — restavracija...

— Zadnje čase so začeli kmetje in delavci živeti zelo luksuriozno. Uživajo namreč dnevno krompir, ki postaja letos vse — večji luksus.

— Sledeči razgovor sem ujel na Aleksandrovi cesti. A: »Kam pelješ to kramo, prijatelj?« B: »V Krčevino!« A: »Pa odkod?« B: »S podstrešja!« A: »In kam jo boš tam djal!« B: »Na — podstrešje!«

— Poslednji čas romajo množične pošiljke z naših pošt v tujino. V njih so klobase in druge zadeve. Skratka: ogromne vrednote. In kaj piše na ovojih teh vrednot? — »Vzorec brez vrednosti!«

TAT V ZMOTI

»Ukradli ste v kavarni pet žlic. Kako ste mogli kaj takega storiti?«

»Zmotil sem se, gospod!«

»Zmotili?«

»Da, mislil sem, da so srebrne.«

PRI PRAVNIŠKEM IZPITU

Profesor: »Kakšna je kazen za dvoženstvo?«

Dijak: »Kazen, kazen za dvoženstvo? Dve tašči.«

OH, TI OTROCI!

Vitko (pri kopanju): »Hm, voda je danes mrzla.«

Milko: »Da. Jaz danes sploh ne bi šel v vodo, če mi ne bi bila mama prepovedala.«

V krempljih boljševiških zobotehnikov

Vsa brezzoba Ukrajinka Rusov se na moč je bala, pa jo vendar boljševiška Čeka je s seboj odgnala.

Šla na stolček mučeniški v smrtnem strahu je kmetica, da brezbožni boljševiki so ji vrtali pod lica.

Muke so se ponovile, ko pa bile so končane, Ukrajinka pokazala — čisto nove je čekane.

POZNA JO

V pričakovanju veselega dogodka zavije Janez o gostilno. Sede za mizo k prijateljem in naroči četrto vina. Kar priteče soseda ter mu sporoči veselo novico, da je postal oče. Janez naroči zbrani družbi štefan vina, da dostojno proslavi rojstvo prvorojenca. Čez nekaj časa se vrne soseda z novico, da se mu je medtem rodil drugi sin. Roti Janeza, naj se takoj vrne k ženi. Janez pa, ponosen na dvojčke, naroči še drugi štefan. Beseda da besedo in Janez obsedi na stolu, dokler ne priteče še enkrat soseda. Sporoči mu, da je že tretji otrok na poti. Brž se Janez strezni in poslovi od prijateljev rekoč: »Ždaj pa že vidim, da moram domov, sicer ne bo konca; poznam svojo ženo!«

PREVIDNOST

Učitelj pri vpisovanju: »Jurček, koliko si star?«

Jurček: »Matil, ali je to sprevidnik?«

ZASOLILA JO JE

»Po čem so jajca?« vpraša gospa branjevko.

»Po dva dinarja!« — »No, veste kaj,« pravi gospa nejevoljno, »zakaj so pa tako draga?«

»Hm,« odvrne branjevka, »v tem mrazu kure pač ne neso!«

»Za dva dinarja pa neso, kaj ne!«

TUDI RAZLIKOVANJE

Simon je velik ljubitelj umetnosti. Zadnjič je kupil sliko, predstavljajočo Evo in Adama v raj. Obesil jo je v salonu in jo razkazoval svojim gostom.

Ančka je bila stara pet let, Markec pa tri. Splazila sta se v salon in zvedavo ogledovala sliko.

»Ali sta to res Adam in Eva?« vpraša Markec.

»Res!« odvrne Ančka.

»Pokaži mi, kdo je Adam in katera je Eva!« poprosi Markec.

»Tega pa sama ne vem, ker sta naga,« razsodi Ančka.

Portrete, pokrajinske slike,
slike za legitimacije, fotogra-
firanje mladoporočencev itd.
izvršuje

Foto-atelje

BERNARDI

Maribor, Gregorčičeva 20

Nagrobni spominki

Popotnik, obrni v ta kamen oči,
pod njim pokopan mir evropski leži.
V najlepši mladosti dvajsetih let
ga sila pahnila na oni je svet.

V grobu samotnem tem spi večno
spanje
naš centralizem, ki tu pokopan je.
Nasuli na grob smo dovolj zemlje
črne,
da blagopokojni se več nam ne vrne.

Pred grobom tem, tujec, lahko se
ustaviš,
saj tašče mi več na ta svet ne
pripraviš:
se vrezala v prst je in kri obliznila,
od lastne krvi se je zastrupila.

Slovenec, ozri se v ta marmorni lik:
stotisoče dali smo za spomenik.
Pod marmorjem pesnik slovenski
leži.
Od lakote umrl je. Zdaj večno živi.
Slovenski rodoljubi in mecen.

K sebi je poklical Bog
Enotni akademski blok.
Čeprav med živimi ga ni,
vstajenja čaka, boljših dni.

V tihem tem grobu mir večni uživa
dobri prijatelj naš Janez Kopriva,
Kuhar'ca Micka pa zraven leži
kakor življenja prejšnjega dni.

Nekdaj imeli v Evropi smo mir,
zdaj pa nastal je vseobči prepir.
Angel miru v črni jami počiva
a vsega tega — kultura je kriva.

CIK-CAKU:

Mogla umreti ni grda fovšija,
da z epigrami me ne oblati;
ena se meni je želja spolnila:
da prej kot moje, nje truplo trohni.

KINO-ŽURNALU

Sladko smo se oddahnili,
ko prestal si gostovat'.
Siti že do grla bili
tvojih večnih smo — parad.

»DRUŽABNIKU«

Dober mesec si izhajal,
našo Gofljo brž oblajal,
vzrok prezgodnjega pogina
bila huda je — steklina.

»TIP-TOPU«

Tu tednik počiva »Tip-top«.
Naj lahek mu hladen bo grob!
Zadal mi skrbi je dovolj,
počiva naj v miru! — Rebolj.

POHORSKA ŽELEZNICA

Vemo, da vsled ceste s l a b e
marsikdo se zvrne mrtev.
Ti odšla si v kraj pozabe
pa kot d o b r e ceste žrtev.

NA GROBU TOVARNE

Ni sama ta tvornica kriva,
da mirno v Gospodu počiva.
Kriva je tista pakaža,
ki noče poslati — bombaža.

V tem grobu počivajo moje kosti,
a rajše bi videl, če bil bi to — Ti.

Iz Celja

RDEČE PEČATNIKE

v delavskih knjižicah so že pred tre-
mi leti izumili, a jih šele sedaj paten-
tirajo pred sodiščem. Ta patent bo
pomenil prevrat v odnošajih med
podjetniki in delavci, pa tudi v nar-
odnih pregovorih. Če so zdaj koga
zaznamovali, so zmeraj rekli, da ga
imajo na piki, da ima črno piko v
knjigi in je na črni listi. To listo so
pa imeli zaklenjeno zmeraj doma,
zdaj bo vsakdo na rdečem pečatu in
ga bo nosil s seboj v delavski knji-
žici, s katero ne bo več dobil dela.
Tako je vsakdo tistim gospodom
enak, ki žive brez dela. Kaj, če bi
vsem dali rdeče pečate?

Kinč nebeški

Nekdo nam je prinesel neko muzi-
kalno delo z naslovom »Kristalna
čaja«. Če človek sliši igrati to par-
titure dobi vtis, da so se vsi stari
skladatelji - klasiki napili cvička iz
omenjene čaše in se v kontrapunktih
boksajo in lasajo med seboj. — Naš
harmonikar s harmoniko na en bas
je rekel, da bo stvar nekoliko popra-
vil in uporabljal za »povštertanc«.

EVAKUACIJA BLEDA

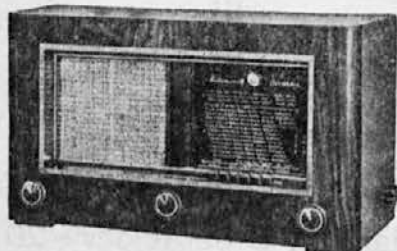
Vse tujce smo poslali z Bleda in
sicer v kraje, ki so si jih sami izbra-
li. Hotele in zabavišča ob jezeru smo
z vso naglico opažili z deskami, na
cestah vidimo človeka samo, če ima
nujno opravilo, kolone avtomobilov
so nadomestili kmetski vozovi z drv-
mi in krompirjem, zvečer je vse tem-
no, razen v par gostilnah. Vztrajnej-
ši domačini kasno v noč prevažajo
barke in barčice iz gostiln. Ves Bled
v negotovosti pričakuje — zimsko
sezono.

Gost v Krškem

Stari Miha Hudoklin
je arestov večni sin
in je romal zopet tja,
kjer navadno je doma.

Vse senzacije tega sveta

Vam razkrije „SACHSENWERK - OLYMPIA - SPREJEMNIK“.

Prinaša Vam izvirna poročila iz cele Evrope, Azije, Afrike, Amerike in
Avstralije. - Višek radiotehnike. - Oglejte si našo bogato zalogo radioaparatorov.

RADIO MARIBOR, družba z o. z.

Maribor, Glavni trg 1 - Telefon inter. 26-48

Prodaja na drobno in debelo. Strokovni radiolaboratorij. Zaloga vseh v radio-
fonijo spadajočih aparatov in njih sestavnih delov. Prodaja na mesečno odpla-
čilo. Zamenjava zastarelih aparatov. Brezobvezno predvajanje.

Iz Trbovelj

SLAVNOSTNA

*Bil je mali rompomom,
vstal je nov občinski dom,
nanj ponosen je župan
in še marsikak občan.*

Iz Ptuja

»KULTURNI« KROGI

*Pri nas v Ptuju so premnogi
zares zelo kulturni krogi:
saj iz vinogradov gredé
»okrogli« v krogu se vrte.*

MISLI PTUJSKEGA »KULTURNIKA«

*Zakaj bi hodil v gledališče?
Kaj so mi stari Grki mar!
Zato dam rajši svoj denar
za liter in ocvrto pišče.*

»NEZNANCEM«, KI TRGAJO LEPAKE

*Pri nas je marsiktera reva,
ki ne ubogajo ga čreva:
da bi ohranil bele gate,
tak revček trga že — plakate.*

Iz Ormoža

VAJE V ZATEMNITVI MESTA,

ki so sedaj po vsej Evropi na nočnem redu in zahtevajo od prebivalcev mnogo pozornosti, za Ormož ne pridejo v poštev, kajti tu je zatemnitev popolna. Električna svetla namreč

samo one noči, ko ni lune in je vprašanje zatemnitve rešeno že v normalnih prilikah. Sedaj se bavijo merodajni krogi z mislijo zatemnitve lune.

Iz Kranja

SPET NOVA POŠTA!

Zakaj neki! Saj že imamo eno novo in eno staro pošto, zdaj bodo pa še eno sezidali. Navsezadnje je potrebna. Da bomo zvezani z zunanjim svetom. Za domače mestne novice ni treba nobene pošte. Kranj ima dosti poštaric in tudi poštarjev. Na trgu in v oštarijah jih dobiš vseh spolov in slojev. Pa v vsaki hiši, v vsaki družini imajo poštarico. Kako dolgočas bi bilo brez njih. Kaj bi le Kranjčani počenjali, če ne bi obirali drugega. Včasih se obiramo celo po časopisih, ampak tam ne pride vse na svitlo, kar se v Kranju zgodi. Samo pred volitvami gredo pisane zgodbe malo bolj v svet. Drugače smo pa založeni z gangsterskimi, torej velemestnimi novicami. Roka pravice ima obilo dela. Pa tisti tudi, ki preganjajo boljševiški strah. Ta je danes nekam v modi in zoper modo je težak boj. Ampak pri nas je sam strah kaj odveč. Naši gospodje so dobrega srca, morda daleč okrog ni takih, ki bi se bolj držali gesla »Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe«, kakor pri nas. Kjer je pa tako, tam boljševiška propaganda nima

Stotline takšnih paketov
odpošlje dnevno v vse kraje v državi

Robna kuća
Karstner & Ojler
Zagreb, Illice 416

pri kateri lahko naročite vse kar rabite za Vas, za Vašo družino ali pa za Vaš dom

s pošto ali železnico.

Ako blago ne bi odgovarjalo, ga zamenjamo ali vrnemo denar.

Izberite vse kar potrebujete iz naših razkošnih katalogov, katere Vam na zahtevo pošljemo brezplačno.

Naročajte tudi VI s pošto!

tal. Pa še zaradi nečesa je strah odveč. Mi boljševikov enostavno ne priznamo in jih za nas ni. In česar ni, se tudi bati ni treba. Le za ljudi slabih živcev je muha slon.

Plin in razdejanje v Ljubljani

Večer je bil še kar lep, naravnost vabljiv za »križev pot« Štefička iz Šiške. Že ob sončnem zatonu je začel in je bil še pred policijsko uro močno trd. Delal je svoje »postaje«, pa ne tramvajske, ampak oštarijske. Nosilo ga je po Bežigradu, tam je ujel vinskega bratca Roglička, ki ga je poznal od vojakov. Rogliček ni bil ljubljanska srajca, sem pa tja se je prikazal v mesto in je bil Štefička močno vesel. Pomagal mu je od postaje do postaje Štefičkovega križevnega pota, pa poslušal je zgovornega moža bolj zvesto kakor župnika v domači fari. Prikolovratila sta bliže mesta, tja do Krištofa. Pa nista šla naravnost, cikcak ju je nosilo in pri tem je Rogliček ugledal veliko podrtijo. Četudi sta imela za seboj že dosti postaj, so ju noge še držale in pamet še ni bila čisto v petah. Vsaj pri Rogličku ne.

Spraševal je, kaj je uničilo veliko tvornico.

»Bombel«

Štefiček je bil muhast in zgovoren mož, pa je mislil, da je prišla njegova ura in bo Roglička potegnili.

»Kdo jih je vrgel?«, je vpraševal Rogliček, ki ni šel kar tako na lim. »Saj ni vojaska, nevtralni smo.«

»Aeroplan Društva narodov se je zmočil, pa nas je zasul.«

Rogličku je zdaj vojna in ljubljanska nesreča rojila po glavi, nič več ni strpel na oni strani proge, rinil je v mesto in se skušal pametno zadržati, da bi ga ne vzel policaj. Štefiček ga je zvesto spremljal, preizkusila sta svoje noge še na par postajah, ko je bilo pa že vse zaprto, sta pogledala še k Leonu in potem ju je zgrabila lirika. Sama se tega nista zavedala, ker sta imela z liriko zadnjikrat opravka v šoli in to je že dolgo, dolgo. Tisto učenje pesmic na pamet, namreč šolskih, jima je bilo zmeraj zoprno, fantovske popevke so jima bolj ostale v buči. To je že nekaj liričnega, a naša bratca nista vedela, da smo Slovenci liričen narod, ki je zadovoljen sam s seboj, s svojo liriko in liričnimi voditelji, katerim prepušča skrb za narodov blagor. Pred sončnim vzhodom ju je prijela lirična žilica in če ni bilo policaja na ulici, sta malce zabundala. Brez hudih nesreč sta tako obredla pol mesta, na lepem sta zašla na beli pesek in v mehko travo, kjer jima je soglasno spodrsnilo.

Rogliček se je prvi zganil. Vanj je puhtela čudna sapa in takoj se je spomnil hudih pripovedovanj o plinu. Mislil je, da se je morda spet kak aeroplan spozabil. O'krog njega je plavalo nekaj belega in tovariš na

travi je čudno hropel. Rogliček ga je potresel, a Štefiček je samo jezno zarigal.

»Ali ni plin?«, je v skrbeh spraševal Rogliček.

»Seveda, seveda«, je mrmral tovariš.

Nekje daleč je Rogliček zaslišal marš uniformiranih mož.

»Vojska, vojska!«

Potem je pa uzrl razdejano zidovje, bil je prepričan, da so padale bombe, groza ga je prevzela in ni vedel, kaj naj naredi. — Skozi plinsko meglo je videl in to ga je potolažilo. Mirno so se sprehajale. Pomislil se je, da je blizu nunske cerkve, a porušen zid mu je napolnil bučo z velikimi skrbmi.

»Kdo pa je tu napadel? Rdeči, po španško?«

»Seveda, seveda«, je mrmral Štefiček, ki je že prišel k sebi in se je spravil na noge. Rogliček je pa spoznal, da je duh plina prihajal iz njegovih ust.

»Tebe, ljubljansko meglo in te ljubljanske bitke, vrag vzemi z vsem skupaj!«

Jezen je bil Rogliček, imel je prazen žep, Štefiček pa še ne. A tudi Rogliček se je potolažil, ko je sonce pregnalo meglo in je spoznal, da smo na vso srečo že zmeraj nevtralni. V miru podiramo zidove, delamo ceste in hodimo spat. Nekateri v postelje, drugi v travo.

Najnovejše

Vojna, ki se sedaj razvija na zahodu Evrope, ni zadela samo vojaške, političke in gospodarske plati, ampak tudi razvoj in napredek človečanstva. Tako so pred kratkim v eni vojujočih se držav radi pomanjkanja moškega spola izdali karte za poljubčke. Država je to storila radi tega, ker so moški večinoma na bojišču in je radi tega nastalo pomanjkanje istih. Da ne bi ženske preveč nadlegovale moške, ki so še ostali doma, je država izdala te karte. To velja do nadaljnjega tudi za inozemke. Karta za poljubčke velja en mesec in sicer za 50 poljubčkov.

NOV POKLIC

si je izbral znani King Hall. Vojne stroške je začel računati — na začetku vojne. Malo smešno, ker prav nič ne ve, komu bo račune predložil. Po njegovem stane Anglijo vsak dan vojskovanja poldrugo milijardo dinarjev. To je že precej, še nam bi se poznalo, kaj šele Angležem! King Hall pravi, da so bila njegova pisma dosti cenejša.

LONDONSKI ŽUPAN

je v skrbeh, da ne bi izbruhnila državljanska vojna med pasjo in mačjo raso, ki so jo njegovi podaniki pustili brez nadzorstva. K sreči so pasji in mačji brezdomci vsi bolj beraškega porekla, nekaki proletarci, kajti gosposki psi in seve tudi mačke imajo že urejena zatočišča na deželi. Če že izbruhne pasje-mačja bitka, bo zgolj želodčnega značaja.

Lahko se razpase kvečjemu še steklina, ideološke državljanske vojne se pa ni bati. In tega je župan kaj vesel!

»NOVO EVROPO«

zidajo skoraj vsi državniki velikih držav. Vsak ima svoj načrt. Vendar je nekaj narobe. Kadar zidajo kako palačo, navadno poprej razpišejo nagrade za načrte in najboljšega nagrade. Po njem tudi palačo naredo. Za »Novo Evropo« pa morebiti ne bodo sprejeli najboljšega načrta in tudi posebnih nagrad niso razpisali. Za nagrado bo kar — Evropa.

NOVE VRSTE KVAS

zamesijo Rusi v kruh za svoje državnike, da lažje širijo veliko Matjuško. Nekaj takega kruha so dali tudi litvanskim diplomatom, ki so bili v Moskvi in takoj potem se je Litva močno raztegnila. Zato je kaj umevno, da imajo sredi svojih diplomatskih akcij kmetijsko razstavo v Moskvi.

MOŠKI POSNEMAJO ŽENSKE

in se tudi oni drže svojih linij. Francozi imajo Maginotovo linijo, Francozinjam pa ne bo težko obdržati vitkih linij. Debeluške se bodo prav lahko modernizirale, vojni čas s svojimi dobrotami je kakor ustvarjen za vzdrževanje vitke linije, le linije prekomorskih parnikov ne morejo biti zmeraj na liniji, motnje pa ne prihajajo od preobile hrane, temveč od — podmornic.

† Dr. Emil Kramer

Prinašamo karikaturu prezgodaj umrlega sodnika, gospoda E. Kramerja, ki je bil kot dober humorist

eden izmed prvih sotrudnikov »Tote lista«. Ohranili ga bomo v častnem spominu!

ADAM IN EVA

Večna in tragikomična resnica v treh časih.

Osebe: Adam in Eva.

Prvi čas: Zaljubljenca.

Adam: Greva na izprehod?

Eva: Greval!

Adam: Nekam, kjer bova sama.

Eva: In kjer naju nihče ne vidi!

Adam: Torej v gozdiček! (Gresta.)

Eva: Kako je tu lepo!

Adam: Lepše ne more biti nikjer. Daj mi ročico, da jo pobožam.

Eva: Ne greva še tako hitro domov.

Adam: Saj nisva trčena.

Eva: Kmalu bova poročena. Naročila si bova pohištvo, perilo, ej, to bo krasno!

Adam: Divno! (Nekdo se jima bliža, urno se mu izogneta.)

Eva: Ne greva še domov, kaj ne, dragi?

Adam: Ne greva še, sonček moj! Daj mi poljubček na čelo!

Eva: No, duša moja! Ne greva še domov, kaj ne, moja sreča!

Adam: Ne, magari do sodnega dne ne! (Čez dve uri kreneta domov po ovinkih in

strašno počasi. Za vsakim drevesom se poljubita in si prisegata večno zvestobo preko groba. Vodita se, drug drugega za roko. Ob slovesu dé Adam: Sedaj bom legel v posteljo čisto sam, zaspal bom in bom vso noč sanjal o tebi!)

Drugi čas: Novoporočenca.

Eva: Greš na izprehod?

Adam: Grem, seveda s teboj, ti moja ženka!

Eva: Nekam, kjer nas vsi vidijo.

Adam: Da sva poročena!

Eva: Torej v kavarno! (Gresta v kavarno.)

Adam: Tu sva! Sediva tu za mizo!

Eva: Kako je tu lepo!

Adam: Doma je še mnogo lepše! (Jo drži pod mizo za roko.) Daj mi poljub!

Eva: Počakaj, saj greva precej domov!

Adam: Jasno! Nisem trčen, da bom ostal tu.

Eva: Kmalu bova ata pa mama! Naročila si bova najprej fantka, potem pa še punčko. Ej, to bo krasno!

Adam: Divno! (Nekdo se jima bliža,

oba mo pokazeta hrbet, da ne prisede.)

Eva: Hvala bogu, da je šel mimo!

Adam: Hvala bogu! Pojdiva domov, srce moje. Doma je tako lušno!

Eva: Prav imaš, pojdiva domov, doma je tako lušno!

Adam: Razgrizel bi te zdaj!

Eva: O, jaz tudi, zato pa hitiva!

Adam: Prihodnjič bova kar doma ostala, magari do sodnega dne, moja sladka! Pojdiva že vendar domov. Oh, domov, domov; noči so že itak tako kratke! (Kreneta še v isti sekundi domov in to naravnost in strašno hitro. Za vsakim drevesom vzdihujeta: »Zakaj še nisva doma!« Adam vodi za roko Evo. Doma ji dé: »Sedaj bom legel v posteljo, nič ne bom zaspal in bdel bom vso noč pri tebi!«

Eva: Oh, jaz tudi!

Tretji čas: Staroporočenca.

Adam: Grem na zrak, stara!

Eva: Jaz grem seveda s teboj!

Adam (nekaj težko požira): Nekam, kjer ne bova sama.

Eva: In kjer lahko kvartaš!

Svojehlavi medved

Marsikdo se čudi, marsikdo ugiblje
kaj puste medveda, da ves cirkus ziblje?

PRI TELEFONU

Petrič je poklical po telefonu svojega prijatelja Pavliča.

»Halo, Pavlič, si ti tam?«

»Da!«

»Mi lahko posodiš din 200?«

»Zveza je slaba, ne morem ničesar razumeti...«

»Vprašal sem te, če mi moreš posoditi din 200?«

»Zveza mora biti resnično zelo slaba, ne razumem niti besedice.«

Tedaj se je oglasila telefonistka iz centrale: »Zveza je odlična, gospoda!«

Pavlič je ogorčeno zatulil v telefon: »Če ga vi tako dobro razumete, pa mu vi posodite din 200.«

ŠOLSKA

Učitelj: »Kaj je veter?«

Jožko: »Zrak, ki se mu mudi!«

Adam: Jasno — v oštarijo! (Odideta v gostilno.)

Eva: Ni doma lepše?

Adam: Povsod je lepo, v gostilni je najlepše! Prinesi mi karte, natakaj itak spi!

Eva: Greva kmalu domov?

Adam: Saj nisem trčen!

Eva: Kmalu boš vso plačo zapravil?

Adam: Naroči si čaj in eno »Adrij« in molči, goska! To je zate najbolj krasno! (Nekdo se jima približa. Adam ga z obema rokama potegne k svoji mizi in ga posadi k Evi.) Hvala bogu, da si prišel! Natakaj, liter vina!

Eva: Hvala bogu, da je nekdo prisedel, vsaj imam s kom govoriti.

Adam (ob policijski uri): Ne grem domov! Kaj bi doma! Grem naprej!

Eva: Pojdiva domov! Pojdiva!

Adam: Razgrizel bi te zdaj! Zmeraj sitnariš: »Domov! Pojdiva domov!«

Eva: Prav imaš! Jaz bi te tudi razgrizla.

Adam: Prihodnjič bom ostal kar v oštariji, magari do sodnega dne, salamenska lintvera! Pojdiva že vendar naprej. Oh, naprej, naprej, dokler je še fickov kaj! Noči

so itak predolge, moraš jih kako skrajšati! (Kreneta čez štiri ure domov in to v serpentinah in obupno počasi. Za vsakim drevesom pokliče Adam sv. Urha. Eva vodi za roko Adama. Doma pade Adam na posteljo in zamrmlja: Zdaj imam pa dostil!)

Eva: Oh, jaz tudi!

Zastor.

ŠKOTSKA

Stari Škot Mac je dal v časopise, da rabi pridnega hišnega slugo za vsa hišna dela. Drugi dan se je nekdo javil, ki je računal na tole razpisano službo. Gospodar pa mu našteva, kaj je treba vse znati...

»Brez skrbi, gospod,« mu odvrne sluga, »znam prav vse, pode ribati, plenice prati, gospodične česati, gospo oblačiti, gospoda obriti, posodo pomivati, okna očistiti, kuhati, šivati, krave molzti, streči pri mizi, upnike skozi vrata metati itd., itd.«

Gospodar pa še vedno ni kaj prida navdušenega obraza kazal, zato mu je sluga ves v skrbeh dejal, da bi v prostem času lahko še, če je v kleti pod iz ilovice, opeko delal...

NIKAR TAKO HITRO!

Proti Vrhniki po cesti od Ljubljane divja avtomobil z veliko brzino. Blizu Vrhnike se ustavi pred dvema peščema tako naglo, da škripajo zavore:

»Ali bi znali povedati, kje je Cankarjeva hiša?«

»Da, gospod, druga za ogrom! Pa ni treba tako naglo voziti, ker je Cankar že umrl!«

FILOZOFSKA

Mimo oken velikega nemškega filozofa Imanuela Kanta so iz dneva v dan vodili trumo otrok iz sirotišnice na sprehod. Iz dneva v dan, iz leta v leto.

»Čudno,« je zamrmral nekega dne modrijan, ko je slučajno pogledal skozi okno. »Čudno, da ti otroci nič ne zrasedo.«

LOGIKA

Miha se vrača s trgatve. Pijan, seveda. Pot ga vodi mimo potoka. Nenadoma stopi Miha v potok in hodi po njem dalje. Sreča ga znanec in ga začuden vpraša:

»Hej, zakaj brodiš po vodi, Miha, ko imaš pa suho pot poleg potoka?«

»Vidiš, kako ne znaš logično misliti! Vem, kaj delam. Ko bi šel po poti in bi padel, bi padel v potok. Če pa hodim po potoku in se zvrnem, pa padem lepo na suho pot.«

Častni ljubljanski meščan

Med častno meščanstvo zaide,
kdor danes gradi piramide.
Kaj dela bi dali Ljubljani
očetje teh gradb — Egipčani???

Iz bele Ljubljane:

Letošnja kopalna sezona traja izredno dolgo. V kopalšču pri Štirnu na Savi vlada še vedno velika živahnost; pravijo celo, da so vse kopalne kabine o d d a n e za več tednov naprej...

V svrhu zmanjšanja tramvajskih nesreč v Ljubljani so bili te dni izročeni prometu novi tramvajski vozovi, ki dosežejo za 15 odst. večjo brzino od starih »opatov«. Tudi te vozove zavirajo s tradicionalno »vinto«, ker se Vacuum z a v o r e ne »obnesejo«.

Postaja Radio Ljubljana je pričela te dni z jutranjimi oddajami glasbe. Bilo bi umestno, če bi se na ljubljanskem živilskem trgu montirali zvočniki za jutranjo telovadbo branjev in gospodinj, ki so doslej telovadile samo — z jeziki...

Ptice selivke, ki so priletele v Ljubljano s severa so oddale Društvu za varstvo živali sledeče poročilo: Startale smo 18. oktobra ob 14. uri po vzhodno-evropskem času. Vzhodno fronto smo preletele z znatnimi izgubami. Nad nekim zatamnjenim velemestom nas je presenetilo močno obstreljevanje protivzračnih baterij. Vsled tega smo bile prisiljene pristati na ...

Ljubljancani se niso mogli načuditi baletni plesalki Litvinovi, ki je te dni gostovala v Ljubljani in s svojo umetnostjo razgibala vse mesto. Pravijo, da jo je plesne umetnosti naučil njen oče Litvinov, ki je več let brezuspešno nastopal na evropskih diplomatskih odrih.

Mnogo Ljubljancanov se je že priglasilo za potovanje v Beograd k veliki proslavi. Za vožnjo velja 75 odstotni popust! V prvi polovici prihodnjega meseca bo namreč v Beogradu velika proslava na čast ruskega emigranta Fjodora F. Fjodoroviča, ki je edini kot n a v a d e n ruski vojak preživel svetovno vojno.

Nekaj kulturnih:

Mladinska Matica je spet razpisala literarne nagrade. Vsa čast! Saj konkurenco premaguje in za naš rod se vojskuje. Uveala je pa novost: kdor bo na kakšno vižo pošepetal članom literarnega odseka ali pa odbornikom Matice, da njegova pisarija tudi čaka na nagrado, bo nagrajen z izobčenjem iz konkurence. Presneto, to je pa huda reč, za tiste namreč, ki si nagrade že prej razdele. Možje pri Mladinski Matici že poznajo šentflorijansko kulturno dolino zvez in žlahte in cvičkarske kritike, pa so rekli, naj bo v njihovem hramu malo drugače. Naj žive kulturni junaki!

»Nas in ruskih Slovencev je najmanj 51 milijonov«, je zadnjič vzklikal navdušen ljubljanski Vseslovan. Čital je, da so na Ruskem prodali v treh dneh 50.000 izvodov zbirke slovenske lirike (Župančič, Kosovel, Seliškar, Klopčič) in je računal po naših razmerah. V najboljšem slučaju se proda pri nas na tisoč Slovencev ena knjiga pesmi, seveda v treh letih. Če so jih na Ruskem 50.000, mora biti tam 50 milijonov Slovencev. Pa so prodali le prevode slovenske lirike.

Za slovensko kulturo ne smemo biti v strahu. Letošnja jesen sta za to kar dve veliki garanciji. Na ljubljanski univerzi je dva tisoč bodočih kulturonoscev in esperantski propagator naše kulture, g. Kozlevčar, ima vsemu na kljub spet esperantski klub.

Pa še nekaj drugega nam je porok, da se slovenska kultura ne bo izkulturala. Čuvarji kulturnih izročil so začeli z racijo na kulturne boljše-vike. Upajmo, da ta racija uspe. Menda se skrivajo temni elementi pod Ljubljanskim Zvonom. Ker ni iz bron, ampak iz papirja, naj bodo pametni. Zdej bo kmalu obletnica Akademije znanosti in umetnosti. Oble-

tnica rojstva, ne smrti. Če preženemo boljše-vizem iz kulture, dobi ta Akademija vsaj tako palačo kakor jo ima Trgovska akademija, naša najvišja šola kulture in civilizacije.

Velik vrh naše kulture je mojster Plečnik. Zato je tudi akademik, ampak ne bruc! Ni akademik jusa, filozofije, padarstva, teologije, trgovine ali tehnike, četudi je profesor na tehniki. Akademik znanosti in umetnosti je, tako zaslužen, da so ga obložili s častnim meščanstvom naše Iblane. To mu ne bo obtežilo pleč, saj je Plečnik. Za zahvalo bo naše mesto založil z novimi piramidami in z drevoredom stebrov.

Iblana ima tudi jubilej. Peček cuka Amrahama za brado. Drugače razsaja v operetah. Naši kulturniki pravijo, da operete nimajo z umetnostjo dosti skupnega. Peček je pa svoje dni Cankarjevega Zlodeja spravil na oder in je po svoje poskrbel, da naše kulture še ni vzel zlodej. Pa je tudi ne bo! O tem priča umetniška razstava v Tivoliju. Pravijo, da je to zmaga mlade generacije. Do zdaj je še vsaka mlada generacija zmagala, ker je staro enostavno porinila h kraju.

Naj žive vse naše kulturne generacije, koritarske pa lahko pobere že letošnja slana — narod in kultura ne bosta jokala.

Z VEČNE POTI

Vse kaže, da se je zoper motosekcijo ljubljanskega avto kluba zarotil sam Jupiter Pluvius, ker ji tako vztrajno onemogoča prireditve motorne dirke na Večni poti. Najbrže računa s tem, da mu bodo poslali kakega delegata s treninga v nebesa na pogajanja — tako vsaj mislijo stanovalci ob Večni poti.

Poljski begunci, ki so te dni pripeli z avtomobili v Ljubljano, so v strahu spraševali Ljubljancane, če je tudi pri nas že vojna, ko imamo na vseh cestah barikade iz kock in asfalta...

VDOR BOLGAROV

v Ljubljano smo doživeli te dni. Pa niso prišli s tanki. Samo razstavo bolgarske knjige so priredili. Posebno znamenje časa! Balkanci s knjigami, drugi pa s topovi!

RIBNIČAN V LJUBLJANI

Ljubljana je dobila nov lokal: grill room. O tem je tudi Ribničan nekaj slišal, pa bi si stvar rad malo ogledal. Prišel je v Ljubljano in pred pošto nagovoril policaja: »Oprostite, gospod, kje pa je v Ljubljani tisti lokal, kjer imajo grile v romih?«

Dame in gospodje!

Postojte pred našo izložbo! Našli boste, kar ste iskali: Klobuke in čepice, nogavice, rokavice, srajce, damsko spodnje perilo, jopice, šale itd. — Hladna jesen je tu. Vse jesenske potrebščine modne stroke Vam nudi

MODNA TRGOVINA

AVGUST HEDŽET

MARIBOR, Aleksandrova cesta 9

Dober odgovor

Neki arhitekt je bil nekoč pozvan za pričo k nekemu sitnemu in strogemu sodniku. Ob določenem uri pride in stopi s pozivom v raki pred sodnika. Ta ga pogleda, mu vzame poziv in ga vpraša:

»Vi ste torej ta in ta, rojen tam in tam, po poklicu pa stavbenik.«

»Ne stavbenik, gospod sodnik, ampak arhitekt!«

Sodnik vaje, da mu na sodišču nihče ne ugovarja, ga precej ostro zavrne in vpraša:

»Ni to vseeno?«

»Med stavbenikom in arhitektom, gospod sodnik, je pač precej razlike.«

Sodnik pa, siten in slabe volje, doma mu je brčkone vsega mogočna boljše polovica dala samo 2 dinarja za cigarete za ves dan, ga vpraša nevoljno dalje:

»Povejte mi potem, kaka je razlika med obema!«

»Prav rad, gospod sodnik, glejte, popolnoma enostavno:

Arhitekt je mož, ki dela načrte, skice, osnutke, z eno besedo daje misel, stavbenik pa po načrtih postavlja, kar mu arhitekt načrta, pazi na zidarje in ostale rokodelce, skrbi za opeko in podobno.«

Na dolgo in široko je razlagal sodniku razliko med obema; sodnika pa vse skupaj ni prav nič veselilo, posebno, ker ga je neznatni inženereček, njega vtelešeno roko pravice samega, tako nazorno poučil pred vsemi, zato je hotel zopet svoj ugled dvigniti, arhitekta pa javno osmešiti in ga vpraša:

»Kdo pa je bil arhitekt, ko so babilonski stolp postavljali?«

»Visoko sodišče, tam ga ravno ni bilo, sami stavbeniki so ga postavljali, zato pa je nastala tudi taka zmešnjava!«

Kdor hoče imeti
res dober dežnik,
naj pohiti k

BETKI LEŠNIK
MARIBOR, Glavni trg 17/a

MODERNI ZAKON

Slavko: »Vidiš ljubica, težko bo, če se vzameva. Boš morala sama kuhati!«

Milica: »Toda ti boš moral jesti!«

V AVTOBUSU.

»Otroški listek prosim!«

»No saj si že precej velika!«

»Potem pa me ne tikajte!«

Nekateri ljudje nimajo kaj govoriti, a vendar o tem stalno govorijo!

Izpod Karavank

GODČEV SAMSKI STAN

Tonček, vneti muzikant,
ni več jeseniški fant,
dostikrat nam je igral,
zdaj pa v zakon je pobral.

Teško bilo je slovo,
če med samce ga ne bo,
ženki naj sladko igra
in jo srčno rad ima.

VES RADOVLJIŠKI OKRAJ,

ne samo vasi in mesta pod Karavankami, je zadela v tem letu velika nesreča. Usoda je pokopala poslanski mandat našemu poslancu. S tem mu je pokopala tudi možnost, da bi za nas kaj več naredil kakor je. Obžalujemo in se ga na praznik vseh mrtvih spominjamo. Gospod poslanec ni mrtev, mrtev je le njegov mandat in mrtve so dnevnice in veliko upanje, ki smo ga stavili nanj. Kakor slišimo iz Beograda, niso mrtve dnevnice za predsednika parlamenta in nekatere druge iz predsedstva. Toda, če so mrtve dnevnice za našega exposlanca, ni on mrtev za nas in nam še zmeraj govore drži, prav tako lepe, kakor so bili tisti, ko še ni bil ne poslanec in niti ne exposlanec. Morebiti se mu posreči, da odkoplje svoj mandat in se gre spet za nas vojskovat.

NA JESENICAH JE POKOPANA BREZPOSELNOST

po zaslugi KID, ki celo iste desete brate sprejema nazaj, ki jih je spodila iz tovarne. Vseh grešnih kozlov ne mara v svojo družino, brezposelnost je pa za enkrat le pokopala, a ker ne vemo, koliko časa bo v grobu, ji ne kupimo venca. Samo svečko ji bomo prižgali.

MED GREŠNIMI,

bolje povedano: odpuščenimi zaporniki, je tudi Nace Kralj. Mož še ni v grobu, za tri dni pa pojde v temno grobnico in tisočaka bo pokopal za dobre namene. Nace je ubogo gmajno skupaj bobnal za Jelenov revir. Ker je tak Jur, da ni agitiral za Godinov revir, bo dal jurja za to in večno bo lahko tuhtal v Kovačevi kleti. Morda ne bo večni opozicijsonelec in Mačkov agitator.

MNOGOKAJ SMO POKOPALI

v tem pisanem letu. Jeseničani žalujemo za znamenitnim odborom šestih mož, ki se je takoj razpadel na šest mož in dvanajst strank. Pokopanih je dosti obljub in kreditov. Dobravski most je še zmeraj v vodi in v belsko šolo še nihče ne hodi, jese-niška sirotišnica bo pa kmalu spre-

jemala kandidate za grobove. Morebiti bomo kmalu jokali za našimi someščani iz gosposkih vil in gradov in jim že zdaj prižigamo luč, da se v predoru kam ne zaletе. Tudi javno jezičnost jezičnih dohtarjev, županov in drugih smo to leto srečno pokopali. Dosti grobov in nič mrličev!

MATIJA SUŠNIK

je pa v »Jutru pokopal vse socialiste, komuniste, klerikalce in liberalce, socialpatriote in defetiste. Imel je veliko lopato, pa ne samo za pokopavanje, tudi pri odkopavanju ali odkrivanju se ga je držala sreča. Dober časnikar vse iztakne, celo defetiste! Ker so zdaj v grobu, jih poškopimo, drugim pokojnikom pa še kratko libero zapojmo.

% % %

Kašta je od mrtvih vstala,
nam procenite pokopala,
ki do zdaj so jih dajali
vsí, ki so nam kaj prodali.

Naš Kovinar
Morda živ je pokopan
in spet prišel bo na dan.

Johanova slava
Zatemnela je na moč,
kmalu jo bo vzela noč.

Portretne slike! Amaterska dela!
Slike za poslovne knjižnice!

Priporočila se

Foto-atelje JAPELJ
MARIBOR, Gosposka 18-I.
Novi moderni lokali!
(nad trgovino Martinz)

Zunanji posnetki!

Povečave!

PO SVOJE

Učitelj: »Povej mi, zakaj je dati bolj plemenito kot vzeti?«

Tinček: »Zmerom je bolje komu klofuto dati, kot jo pa vzeti!«

V ŠOLI

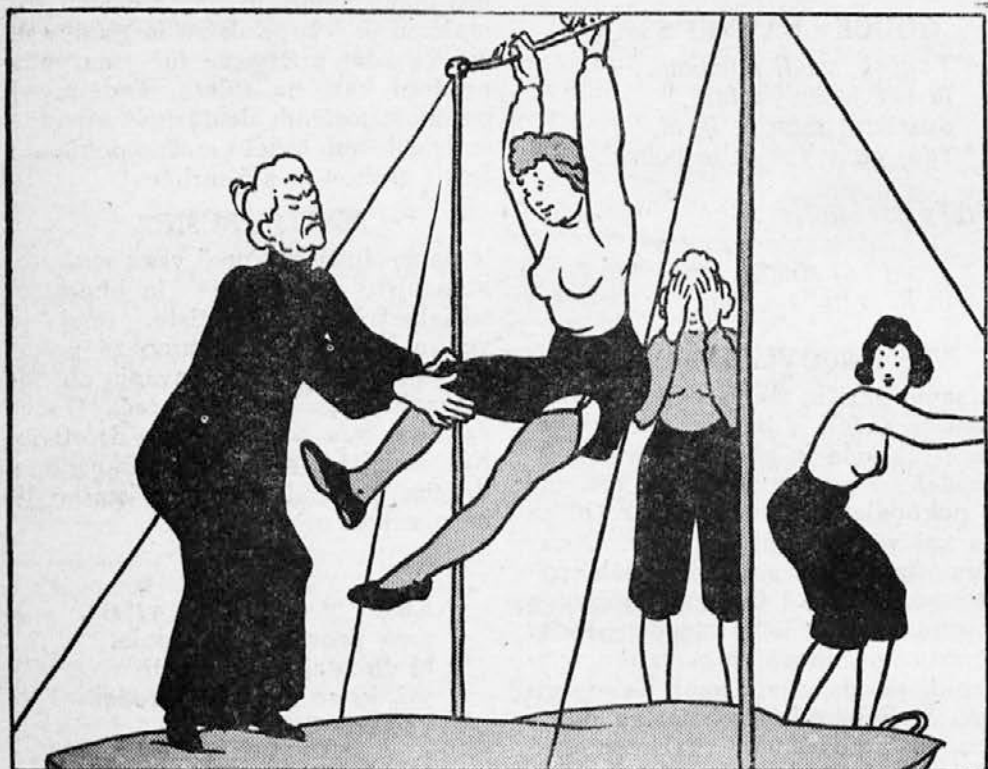
Učitelj: »Kako pravimo človeku, ki stalno govori, čeprav ga noče nihče poslušati?«

Učenec: »Takemu človeku pravimo — učitelj!«

IZDRŽLJIVOST

Božič je odšel z Bulcem na koncert klavirskega virtuozu. Nekaj časa poslušata, nato pa reče, Božič: »Kaj pravite k temu, Bulc?« »Neverjetno«, pravi Bulc, »koliko tak klavir izdrži!«

Telovadna ura v šolskem letu 1939.40

Učiteljica: »Deklice, zaprite si oči!«

HANCA IN TINE

sta si prijatelja. Nič več in nič manj. Če se vidita, se lepo pogledata, če se pogovarjata, se malokdaj spreta. Zadnjič je pa Tine Hanco uščipnil. Hanca se je našobila, bila je skoraj jezna — kakor so vse prijateljice

jezne, če jih prijatelji ščipljejo, — pa je rekla:

»Uh, kakšen si! Tega jaz nikoli ne delam. To je sadizem!«

»To ni sadizem,« se je izgovarjal Tine, »to je samo — zgoščena nežnost!«

Najmodernejša junaštva

(Po podatkih iz tajnih arhivov agencije
»Rumena rasa«)

Pilot Frli je po svojih junaških podvigih vreden, da ga ohranimo v spominu poleg največjih mož zgodovine. Namreč največjih junaških mož. V njem se je združila osebna vrлина z uporabo modernega orožja do tiste višine, ki je ideal sodobne civilizacije in kulture, kulture namreč, ki jo gojijo potomci vitezov in resničnega plemstva. Dandanes ni dovolj, da si samo junaški junak. Neumnega junaka navaden figar pišne, če je spreten v moderni vojni tehniki. Spet pa ta tehnika nič ne pomeni, če je v rokah resničnega figarja.

Pilot Frli se je že rodil junak. To se pravi, vsakogar je nabunkal, ki se mu je pustil. Tako je razvil svoje mišice do neverjetne moči. Imel je pa tudi spretno telo. V deških letih je preplezal vse plotove in obral vse sadovnjake. Bil je tudi spretnih nog in je ušel vsakemu gospodarju, celo lovskim psom je popihal. S tem je razvil čut za brzotek in daljino, kar mu je pri zrakoplovnih silno koristilo, ker je zelo, zelo dvignil domovinski, to se pravi japonski, in pa

svetovni rekord. Posekajo ga samo še Rusi, ki pa kljub svojim največjim rekordom nič ne pomenijo.

Pri vseh teh vrlinah je imel pa še posebno vrline: magične oči. Gledal je malce krivo, ampak videl je prav in je marsikaj naravnost imenitno pogodil.

Tako je njegovim očem pripisati velik del zaslug za našo slavno zmagao nad Kitajci v utrjenem mestu Čang-Čeng-Čing-Čong-Čungu. Dokler nismo dobili na pomoč našega slavnega pilota, smo zaman naskakovali. Zaletavali smo se s kopnega in z zraka smo navijali malopridne Kitajce, pod zemljo smo rili k njim, pa ni prav nič zaleglo. Pa je prišel pilot Frli s svojim jeklenim ptičem, pogledal je zemljevid mesta in povprašal ujete Kitajce, kje je njihov slavni magistrat. Povedali so mu in ko se je na zemljevidu prepričal, da so govorili resnico, jih niamo postrelili. Pilot je pa ukazal, naj nehajo z naskakovanji in zaupamo v njegovo spretnost.

Našemu komandantu ni bilo prav, da mu je pred nosom prevzel komando, ampak zupanje v pilota je bilo tolikšno, da se je komandant pokoril njegovim ukazom in je komadiral, kakor je pilot dajal komando. Okrog Čang-Čeng-Čing-Čong-Čunga je za-

SKOZI OBLAKE

je pokukal nekdanji zagrebški policijski upravnik Bedlekovič, slišal je, da so njegove pomočnike pozaprlji in ko je pričakal upokojenega stražarja, ki se je bil napotil v njegovo družbo, je zvedel, da bi tudi njega dali sodniji, če bi se ne bil že prej zapisal med pokojnike. Stopil je takoj k svetemu Petru in se mu poklonil kakor se še ni pred nobenim na svetu. »Hvala vam, oče, da ste me za časa poklicali k sebi in me rešili velike sramote.« Sveti Peter se je pa zbal, če ga ni pomotoma spustil gori in je odredil disciplinsko preiskavo.

JUNAŠKA POMOČ

»Gospod policaj, gospod policaj! Hitro, hitro! V Cankarjevi ulici sta prav zdaj-le dva lopova nekoga napadla!«

»O, prmej, to je pa dobro, da vem, prav zdaj sem mislil iti po tej ulici domov!«

vladal božji mir. V naših taboriščih pa odmor. Ko so se vojaki naspali . . . so se pa pripravili na naskok.

Bila je svetla noč. Z letališča se je dvignil naš Frli. Odnoslo ga je visoko pod nebo. Zginil je v noč in se vrnil ovenčan z veliko slavo. A preden se mu je slava posadila na brihtno glavo, je zastavil dušo in telo in vso svojo urnost za čast japonske domovine. — Dolgo je vozil visoko pod nebom. Potem je pa iznenada skočil iz letala, pa ne s padalom, s tisto neokretno marelo. Kar sam brez vsega je zdrvel proti zemlji in se ujel na stolpu kitajskega magistrata. Tam je privezal svoj zrakoplov. Potem je previdno plezal navzdol in je priplezal prav v klet.

Prišel je kakor nalašč. Mestni župan je z mestnim svetom in poveljnikom mestne obrambe prevdarjal, kaj naj naredi, ko so utihnili japonski topovi. Držal je svečan govor. Svečan je bil zato, ker so mu svetile sveče. Zaloga petroleja je namreč že med obleganjem pošla, zadnji sod so kupili Evropejci, pa so jim ga Japonci pri blokadi zaplenili. Zato je pilotu tudi gladko uspelo, da se je pritihtapil mimo vseh straž. Trikrat so ga res ustavili, a kaj so mogli, ko

Črnogorska

Odvetnik Vukičević, branilec črnogorskega invalida na procesu v Beogradu, je v svojem zagovoru dejal, da ima cela Črna gora 4200 upokojencev, Ljubljana sama pa 5500.

— Evo brate, nas i Ljubljančana ima 9700!

*Al Bog slavca ni posvaril,
le posvaril je puščavca:
»Pusti peti moj'ga slavca,
kakor sem mu grlo vstvaril...«*

je pa s svojim pogledom vsakogar na man ukrotil.

Tudi županu jo je zagodel s svojimi očmi. Iznenada se je pojavil pred njim in župan je prav tako iznenada utihnil. Samo strmel je v zastavnega moža, a bolj ko je strmel vanj, bolj je podlegel vplivu njegovih oči in manj se mu je posrečilo, da bi odprl usta. Ker se je že župan tako plaho zadržal, tudi drugim ni prišlo nič pametnega na misel in v tej zmedi je svečano zaklical pilot Frli:

»Čang-Čeng-Čing-Čong-Čung je naš!«

Zdaj so župan in mestni poveljnik in mestni svetniki prišli k sapi.

»Naš!« so zavpili vsi na en glas, da se je vse streslo.

Ne samo magistrat, streslo se je daleč naokoli. Mestni poveljnik je padel s stola, županu je postalo slabo, mestni svetniki so se poskrili v zavetišča. Pilot Frli je spravil župana pokoncu in mu dal pod nos listino, ki naj jo podpiše. Na njej je pisalo:

»Čang-Čeng-Čing-Čong-Čung je naš in vaš.«

Župan ni mogel odoleti pilotovim očem. Podpisal je. Potem je stopil k mestnemu poveljniku, ki se še zmeraj ni pobral s tal, in mu je vzel mestno trompeto. Dal jo je pilotu

SREČA MARIBORSKIH KINO-OBISKOVALCEV

je zelo velika. Ob koncu Češko-slovaške smo videli film češke svobode »Poročnik Rjepkin«, ob razpadu Poljske pa film o poljski svobodi »Roža«. Tako tudi Maribor koraka s časom vstrie.

MODERNA VZGOJA

»Tonček, kaj bo pa rekla mama, ko bo videla, kako slabo spričevalo si dobil?«

»Nič ne bo rekla, teta. Zmenila sva se že z očetom, da ji kupiva nov klobuk!«

Kesanje

»Gospod, prosim, leta 1931. se mi je pri ljudskem štetju pripetila mala pomota glede narodnosti, pa bi vas prosil, če bi hoteli to malo popraviti.«

in ta je takoj vedel, kaj ima v rokah. Stekel je na magistratni stolp, stisnil iz trompete turoben glas, ki je pomenil, naj odpro Kitajci vsa mestna vrata. Kitajci so ga takoj ubogali, saj je bila to trompeta mestnega poveljnika. Frli je trobil in trobil, a vmes je odvezoval zrakoplov in potem je po vrvi zlezal spet vanj. Japonska vlada ga je odlikovala s tem, da je Čang-Čeng-Čing-Čong-Čung preimenovala v Frli-Frlung.

Seve, ga je še tisto jutro zmagovita japonska vojska zasedla.

DRAGINJA

Gospa Mušica: »Strašno! Moža politični vrelim oljem!«

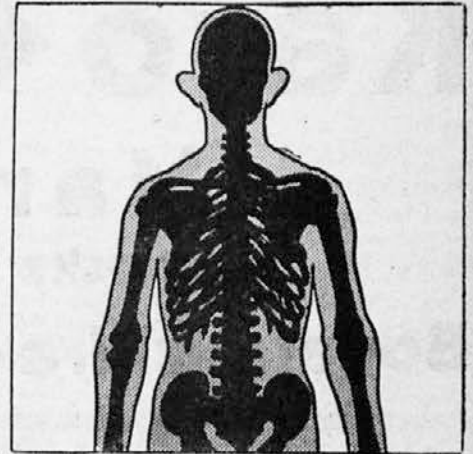
Gospa Komarjeva: »In v tej draginji! Saj bi lahko dosegla isto z vrolo vodo!«

PLEMENITO SRCE

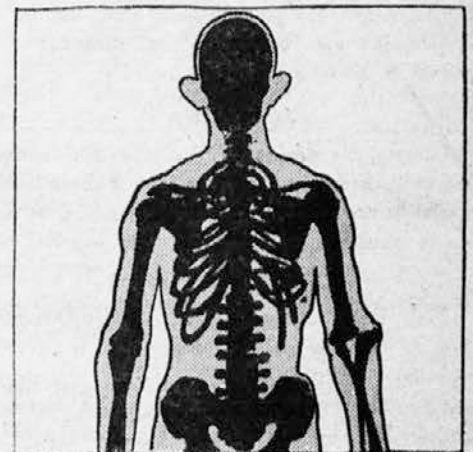
»Vaša ponudba nam je v veliko čast, pravi oče snubcu svoje hčerke. »A povedati vam moram, da sem izgubil vse svoje premoženje in sem čisto obubožal.«

»Zelo sem ganjen«, reče snubec. »Nikakor ne bi hotel vašo žalost povečati s tem, da bi vam odpeljal še hčerko.«

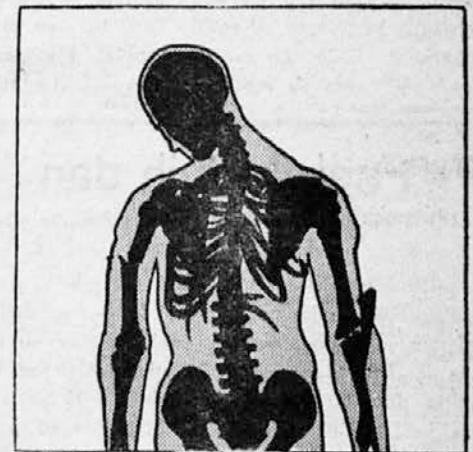
Röntgen-slika avtomobilista na cesti Maribor-Ptuj

Maribor

Sv. Miklavž

Št. Janž

Ptuj

Karo ♦ čevlji

Maribor

Gospodskul ulica štey. 13

Bogata izbira Zmerne cene

PRETIRANA ČEDNOST

»Vaša nevesta je zelo diskretna, kaj ne?«
»Da, jaz sem bil z njo šest mesecev zaročen, a nisem o tem niti vedel!«

JO POZNA

Gospod Neroda je dobil z letovišča Leninu pismo. Pismo se je končalo z besedami: »Mislim na Tebe vse dni!« Gospod Neroda pa je obupano vzdihnil: »Kaj pa ponóči?«

SRAMEZLJIVOST

Mali Peter se je vpisal v poóitniško kolonijo. Ko je prišel domov, ga je mama vprašala, kako je bilo.

»Veš mama, naš vodnik je bil strašno radoveden!« — »No in kaj te je izpraševal?« — »Najprej je hotel vedeti, kako se imenujem; to sem mu povedal. Potem je hotel vedeti, kdaj sem se rodil. Tudi to sem mu povedal. Toda, ko me je vprašal, kje sem se rodil, sem se moral lagati!« — »Lagati,

toda čemu?« — »Nisem mogel reči, da sem se rodil na ženski kliniki, ker bi me vsi ostali imeli za dekletce. Torej sem si moral izmisliti nesramno laž!« — »Kaj pa si rekel?« — »Rekel sem, da sem se rodil na nogometnem igrišču!«

FRANCOŠČINA

Nace: »Ali bi mi lahko povedala, kaj pomeni francoska beseda »pourquoi?«

Marica: »Zakaj!«

Nace: »Zato, ker bi rad to vedel!«

NAVADA

Majda: »Kaj pravite, da bi se ustrelili, če bi vas ne uslišala!«

Danilo: »Da, v takem primeru se vedno ustrelim!«

V GOSTILNI

»Gostilničar: »Kaj sodite o tej peóenki?«

Gost: »Premajhna je za svoja letal!«

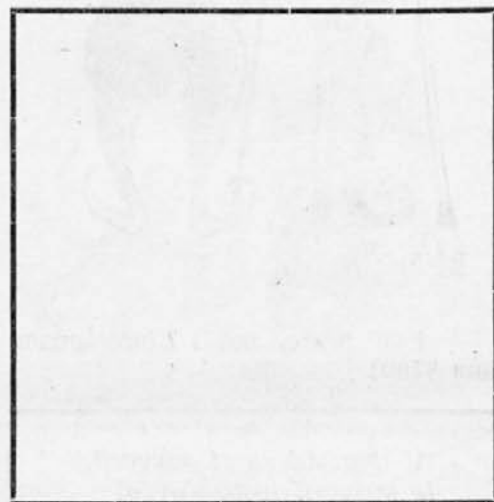
LLOYD GEORGE

V volilni borbi na Angleškem imajo nemajhno besedo volilke. Tako je moral Lloyd George govoriti na nekem ženskem shodu. Imel je smolo, da je naletel na najbolj jezikave in strupene ženske vsega okolja. Že koj v zaóetku se je ena izmed njih zadržala v govornika.

»Če bi bili vi moj mož, bi vam pri-mešala strupa v čaj!«

»Če bi bila vi moja žena,« je odgovoril Lloyd George zelo vljudno, »bi čaj popil!«

NAPET PRIZOR S KONJSKIH DIRK

Prióujuća slika predstavlja divjo gonjo dveh belcev v snežnem zame-tu tik pred ciljem.

Fseh Mrtvih dan

L. 1939/40.

V. šol. naloga.

Založil: Danilo Goflja.

»De Mortuijs nil nizi bene« je jako poje-tični Rimljanski predgovor, ki je še dan-danes jako ohranjen in svež, čeprav so si ga izmislili že pred Kristusom rojstvom. F milo domačo Govorico presajeno bi se to reklo f sledeči Obliki: »O Mrtvakih se kaj lepega sliši, ali pa bodi rajši kuš!« To tudi fsi žemljani več ali manj poóenajajo, pa ne zavolo tega vun, ker ubogajo zgoraj navedeni Rimljanski predgovor, temveó iz teh Razlogof, ker nehajo svoje Soóloveke opravljati, kakor hitro jih položi Smrtna kosa f hladni grob. Kakor hitro namreó ólovek izdahne za vedno svojo blago dušo in se s tužnim Srcem od Njega poslovijo globoko užalošóeni zaostali, živim ólovekom on ni več na potu. Ne more jim več povedati Res-nice, ne more jih več prekašati ali jim de-lati Konkurenco, zato lahko reskirajo o Njem kako dobro besedo in dva Dinara za sveóe na njegov Grob.

Fsi sveti so zmeraj jako Turoben dan. Zato takrat tudi ne sme sijati sonóece, oJ Sonce rumenó, temveó mora deževati. In je potem fse turobno: nebo, oblaki, tisti, ki mo-

rajo peš na božjo Njivo in so cilj za blatne Curke od mimoplafajoóih aftomobilof, steze in ceste. Sicer naše ceste so turobne tudi kadar ni Dežja in fseh svetih. »Fsi sveti« pa se tintulira ta praznik zato, ker, karkoli je Pokojnikof, — po Smrti so paó fsi sveti, óe je tudi kdo f življenju bil Vojskovodja ali pa Kapitalist.

Tako zahajamo ta turobni dan fsi jako turobno razpoloženi na Pokopališóe. Fsi sveti padejo tudi toóno na Prvega f mesecu, fsled katerega turbonega Dejstva je moj ljubljeni Oóe še bolj turobno razpoložen. On pravi, da je že danes Mrtvak in zasluži, da ga vzamejo fsi Sveti f svoje ólanstvo, ker fseh Svetih ni mogoóe zarubiti in zahtevati od njih obrokof in drugih Panalnosti. Moj ljubljeni ata je namreó jako neljubljen dr-žafni uradnik.

Kupili smo nekaj sveó, veliko se ne iz-plaóa, zavolo tega vun, ker jih drugi dan, ko so verne Duše, itak razne neverne Duše defraudirajo, — nekaj turobni Rož po tu-robni ceni, in smo turobno krenili mimo Kstanjarja, ki peóe Kstanje in ki ima od Mrtvakof najveóji kšeft, med grobove. — Turobno pa smo krenili mimo Njega, ker se naš ljubljeni ata ni nič zmenil za naše Tu-robne poglede in ni kupil nič Kstanja. Mi

smo bili edini turobni fsi svetniki brez ko-stanja. Moj bog, kako naj se ólovek spom-nja dostojno svojih Rajnikof, ne da bi si lušóil kstanj? Prižgali smo sveóe in se globoko zamislili. Jaz sem se zbet spomnil na Kstanj in na to, da sem laóen in sem zato laže fizolofiral. Gledal sem grobove in sem se spomnil na francosko Revolucijo: egalité, fraternité itd. »Enakost, bratstvo« itd. Kar ni dosegla niti francoska Revolucija, naredi bridka Smert brez Revolucije, samo z smrtno Koso: tu so zdaj fsi enaki, fsi enako mrtvi. Enaki. Bodisi da se piše Poóivavšek ali pa Šajtegel, kakor tisti tujsko-prometni óinitelj, ki je na pohorju žile od-piral in delal škodo putniku, viru Sreóe. — Fsi so zdaj enaki in sicer fsi so fsi Sveti. Jaz sem enega zelo bogatega, pa kljub temu zelo poštenega Trgófca lastnoroóno poznal, spodobno je umrl in tudi Revežem kaj za-pustil, na parkah je ležal in je bil dejansko Mrtef. Pa se prikrade f neopazovanem stanju do Njegovih par ena baraba, ta ni bila mrtva, ne spoštuje ne Mrtvaka in ne njegove po Zakonu zašóitene privatne lastnine in mu sune z Prstof vse prstane, z Kravate zlato iglo in še za zobovje bi ga bil olajšal, pa ga je imel Rajnik iz previdnosti f želodcu, — požrl ga je bil namreó še pred Smrtjo.

Manufakturno blago se dobi pol zastonj v

**Trpinovem
tekstilnem bazaru!**

Oglejte si izložbe!

NAUK ZA SLUŽKINJE

Gospa: »Marica, tule v časniku berem nekaj, kar je tudi za vas dobro. Pišejo namreč, da je v Južni Ameriki vihar v desetih minutah pometel celo mesto s tal, vi pa eno sobo pometate celo uro.«

SPORTNA FAMILJA.

Pri Katolovih so se prepirali že pol ure. Končno je Katol, glava športne rodbine, pogledal na uro in rekel: »Vodiš z dva nula!«

ODREZAL SE JE

Gospodična sreča na sprehodu mladega dečka: »No, fantek, kako ti je ime? Ali že hodiš v šolo?«

Deček: »Ime mi je Mihec, v šolo pa ne hodim. Kaj pa naj počnem tam, saj ne znam ne pisati in ne brati.«

OBLEKA

Star vojvoda je dejal svojemu župniku, da bi se dal rad pokopati v meniški obleki. »To je zelo pametno od vas, kajti brez potvorenje obleke ne bi nikoli prišli v nebesa.«

SLABO GA JE NAVADIL

V manjšo notranjsko vas je dospel potujoči cirkus. Cirkuški ravnatelj je sam izvajal razne čarovnije. Pred pričetkom pred-

Pa je bil Razbojnik šibkega srca in ko je slišal, da se mu bližajo koraki, je zbežal, pa ga je spotoma doletela Božja štrajfunga f obliki Mrtvouda. Zgrudil se je mrtev in zdaj sta on in oni trgovec oba med ssemi Svetimi. To je res ginljiva enakost.

Tako uživajo večno Spanje fsi znako. Le da nimajo enakih Spomenikov in napisov, nekateri sploh nobenih. Napisi pa so nekateri res turobni. Recimo: »Svoji nepozabni ženi, mož!« Pa je dedec po Smrti nepozabne žene že tretjič poročen! In imajo tudi ostale njegove Žene na Spomenikih privednik »nepozabna«. — Res pomemben napis ima neki Narodni poslanec. Takole se glasi:

»V njegovem delovanju smrt nič izpremenila ni:

Prej spal je v parlamentu,
zdaj v hladnem grobu dalje spi.«

Po smrtni Kosi torej nihče ne živi več na tem svetu. Edino umetniki, znanstveniki in drugi Duhovi! Ti živijo šele po Smrti, ker v življenju umirajo. Čim boljši in večji so, tembolj sigurno postanejo šele po smrti slavni. O tem pričajo dr. Francelj prešern, lefstik, zlasti pa Ivan Cankar, ki ima še danes Težkoče s svojo slavo. Nekateri pa so že pri živem telesu postali Slavni, ti so pa zato začeli po Smrti gagati in so končnoveljavn-

stave je hotel dopovedati občinstvu, da je vse ono, kar bo videlo, čista in gola resnica. Zato pa naj pride nekaj ljudi k njemu na oder, da ga bodo nadzorovali. Ljudje pa, kakor so že, so se sramežljivo muzali in se s komolci dregali, na oder pa le ni nobeden šel. Končno se je pojavil na odru štrinajstletni dečko.

»Mladi gospod«, je čarovnik nagovoril dečka, »potrdite pred občinstvom, da se midva še nisva nikoli videla.«

»Tako je, očka!« se je krepko odrezal deček.

SOSEDOVA SREČA

»To pa nisem vedel!«, je rekel Ratej, »da ima naš sosed takšno srečo!«

»To ravno ne bi rekel. Saj je pravker obolel!«

»No, da, toda pomislite, da je ravno sedaj, ko je nastopila taka vročina, dobil muzlico!«

Ako se slačiš ali-
blačiš, kadar greš
na potovanje misli
na **„MARA“**
pletanine
M a r i b o r
Koroška cesta 26

Ce si žejen ali
lačen, če želiš
sonca, zraka, za-
bave ali razved-
drila misli na
„GRIZ“ (Oset)
pod Urbanom

NAPAČNA TELEFONSKA ZVEZA

»Halo! Ali imate še dva boljša sedeža skupaj?«

»Kaaaj?«

»Če imate še dva boljša sedeža?«

»Mi sploh nimamo nikakih sedežev!«

»Tako? Ali ni tam gledališče?«

»Ne, britof.«

ter kratko ino malo potlej tudi stonili.

Toda ampak, četudi duševno nekateri po Smrti še živijo, telesno so mrtvi in enaki fsem drugim Mrtvakom. Nič ni razlike. Cankarju leži truplo enako negibno, kakor tistim, ki so fpepelili njegovo »erotiko«, kakor f srednjem veku kako copernico. Ali pa tistim, ki so po Smrti hinafsko hfalili njegova dela, čepraf jih še zmeraj niso razumeli.

Mene kar lomi f mojem notranjem Organizmu krohot, kadar se spomnim, kaj bi bilo, če bi takole na fseh mrtvih dan naenkrat fsi sveti od mrtvih fstali in videli, s kom so morali ležati skupaj f družbi. Jaz mislim, da bi se med seboj stepili. Pa bi na koncu bili spet fsi Mrtvi in postali zbet — fsi Sveti. Iz tega Dejstva bi se defaktilčno videlo, da človeki niso za življenje, temveč kvečjemu za med Svete...

Potrudite se do nas in prepričali se boste, da Vam po najnižji ceni izdelamo solidno obleko, plašč, kostum itd. Imamo vedno v zalogi najmodernejšo stofe. Cene solidne. Za cenjen obisk se priporoča krojaški salon

Kos Viktor - Maribor
Dravska ulica 6

Sorodna duša

Zakon znanega lirskega pesnika Ognjeslava Koprive in gospodične Suzane Kocmurjeve je izzval vesplošno senzacijo, posebno ker je bil Ognjeslav znan kot velik izbirčnež in zahteval od žene sorodno dušo.

O povodu te zanimive zakonske zveze mi je Ognjeslav pripovedoval sledeče:

»Suzano sem spoznal na predavanju našega slavnega filozofa Kvasiča v Ljudski univerzi o temi Trpljenje in blaženost človeške duše.« Suzana je sedela zraven mene in med predavanjem, ko je naš veliki filozof očrtaval trpljenje človekove duše, sem jo pozorno opazoval. Vsa je gorela od vznemirjenja. Videlo se je, da so predavateljeve besede zelo delovale nanjo. Ko pa je pričel predavatelj opisovati blaženost in srečo čiste duše, se je njen obraz nenadoma izpremenil. Postal je svetel in izražal neizmerno srečo. Bil sem navdušen. Po predavanju sem jo prosil, če jo smem spremiti domov in dovolila mi je. Med potjo sem ji izjavil svojo ljubezen in zdaj takorekoč plavam v sreči, ker sem našel čisto in sorodno dušo.«

Suzana, ki jo tudi dobro poznam, mi je povedala o tej stvari sledeče:

»Niti sama si ne morem pojasniti, kako je prišlo do tega. Nekega dne sem bila prosta, ker je bil moj prijatelj službeno zadržan. Slučajno sem prišla mimo Ljudske univerze in ker še nikoli nisem slišala nobenega predavanja, sem vstopila. Sedla sem na prvi prazen sedež poleg nekega suhca. Komaj se je pričelo predavanje, sem začutila, da mi skače po telesu bolha. Vse telo mi je pričelo drhteti in z lica mi je pričel teči znoj. Bila sem v obupnem položaju in najrajši bi planila pokonci in pobegnila. Nenadoma pa je bolha izginila. Lahko si mislite, kako sem si oddahnila. Bila sem kakor prerrojena. Odprla sem oči in videla, kako bulji vame tisti suhec, ki je sedel zraven mene. Po predavanju, ki ga sploh nisem razumela, je izjavil moj sosed, da čuti isto kot jaz in me zaprosil za roko. In poročila sva se. Sicer sem si še nadalje obdržala dva prijatelja, toda moja duša je samo Ognjeslavova, ker je tako sorodna z njegovo.«

ANEKDOTA

Aleksander Dumas st. je nekoč v damski družbi govoril o tem, da bo svojega sina poročil z bogato, toda nič posebno lepo gospodično. Odsvetovali so mu, če da je sin premlad.

»Ah kaj«, je odgovoril Dumas, »ko se postara in postane pametnejši, ne vzame sploh nobene.«

